

શાયેકીધન ફને મુસીધકી વા આશયને
લેહન દાઉદીકે લીયે ખેનઝીર
મુસન્નાફા-મી-શીવદાસ ખન્ના, દર્પણ મુ, લાહોર

અસ્મતકી દેવી.

પ્રકાશક—રીખીરામ જુગતનાનહ મુ.-લાહોર
હાલ મુકામ—ધીકાંટા આનંદભુવન થીએટર અમદાવાદ.
ખેનેજર—ધી ન્યુઆલખર્ટ થીએટ્રીકલ કંપની

—એક પંક્તિ—

તે નીહાયત, સેહત આર દુરસ્તીકે સાથ અસલી
ગાનોમ મુજતબ કરકે સ' ૧૯૨૨માં છપાઇ

આ ચોપડી "શ્રી જૈન અડવોકેટ પ્રી. પ્રેસમાં શા, ચીમનલાલ
ગાકન સે છાપી ધીકાંટા વાડી—અમદાવાદ.

વક્ર ૧-૦૦.

પ્રથમા પૃષ્ઠ,

સને ૧૯૨૨.

કીમત આર આના,

અસ્મતકી દેવી નાટકકા દ્વંકસાગ્ર

અંક પછીના,

પ્રવેશ ૧ —

પ્રવેશ ૨—વજીર અમીર નવાબકી સગીરી ખુશી મળાતે હે નાજનીન
ને મીસરકી જંગમે લુચમે હાથ આપ્ર હે નવાબ સાહેબકે આમને આગી-
ની લીયે પેશ કી જાતી હે તો નાજનીન સાગ્ર ઇનકાર કર દેતી હે કે મે
અપને મજબૂકી માને ઇસલામી અસુબોકી પા તથા હુ ઇજલાયે એક અ
વાસ આદમીસે સાદી નહી કહું 11 નવાબ નાજનીન પર રાખતી કરતા
આહતા હય કે એક સરદાર જીરકા નામ દરતી હે એ મીસરકા આસીનકા
હે નાજનીનકા તરફ દાર હોજાતા હય એર નાજનીનકા મેકા લા મળતા
હય જહાજ પર રતાર હોકર આગના ચ દતા હય કે નવાબકે સીપાલી
પહોચ જાતે હે લડાઇ શરૂ હોજાતી હે તમીન જખમી હો જોહેશ હો-
જાતા હય નાજનીન અપને અસમતકે મેકમે રીંગમે મદનકા રી દય નવાબકે
સીપાલી હસકો ફેરદરીયાસે નીકાલકર નવાબકે સામને પેશક ને હય તરતકા
સરદાર નાજનીનકા ઇનકાર આખર નવાબ અંગ્રજ કર નાજનીન પર મજરકા
વાર કરતા આહતા હય કે ચંદ ડાકુ આકર નાજનીનકુ ખગ મેને હય,

પ્રવેશ ૩—એક આદમી મીરજા ટપક આ જીવકો ખીખી, ચકોરીકી
સાદીકે લીયે ખીચાર કરતે હય જંગડે ખાંજીરકો મી જા ટપક અપા
દામાદ 11 નવાબ આહતા હય હસકે મોકર કર દરક ખર તરફ આવે હય
એર સાદીકી તારીફ મુકરર કરકે ચક્રે જાતે હય. ચંદ ચકોરીકા આસ-
ક એરત બનકા આતા હય એર ચકોરીક મીલકર ચલાજાતા હય

પ્રવેશ ૪—હસીન નાજનીનકે ખ્યાલમે જામલમે બટકતા હય એક ર-
હેમદીલ સખસ હસકી ગમ ખજારી કરતા હય,

પ્રવેશ ૫—દહેર દીલ ડાકુકો ખીખી જખન અપની સાહેલીયુકે સાચ
સચેર જામલમે મસરક હે દહેર દીલ ડાકુ નાજનીનકો અપને ગાર્દીકો
તા હય એર ખ્યાલમે વસ્ત્ર બદલે કરતા હય નાજનીન હસકો સમજાવો

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૦૪૨૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૧૨-૫૮૩૭ ઈલા

વિષય ૬૪૬૮: ૨-૩

પત્ની બહેન બનકર ઉસકી મદદગાર હોના હય,

પ્રવેશ ૬—મીરજી ટપકે નેકર કાલે જોર ગોરે ખીચાર કરતે હૈકે ચકોરીકી સાતી લંગડે માનશે ન હો બલકે આંદશે હો આંદશે ગટરમે છીપા રતે ટે જમ લંગડે પાંકી અરાન આતીહે તો આંદ ગટરસે નીકસકર પીરતોલ દી તકર લંગડેખામે ઉસકે કપડે જોર એહેરા ઊનકર આપ પહેન લેના હય જોગ લંગડેખાંકુ ગટરમે બંધ કરેતા હય મીરજી ટપકે લંગડેકે ધે ખેમે પદસે સાદીકર દેતા હય લંગડેખાં દુસરે રાસતેસે ગટરસે નીકસકર આપા સાતીકે વખત આગતા હય સખ મેદ ખુલ જતા હય આંદ નીકાલા જતા હય જોર ચકોરીકી સાદી લંગડે ખાસે હોળતી હય

પ્રવેશ ૭—ગીરે દીસ ડાકુ કરીનકો જીન્દાન ખાનેસે નીકસકર લે-જાનેકા અપને આદમીચો કે સાય બીચાર કરતા હય

પ્રવેશ ૮—નવાજ રગીનકો એક દરખનસે બાંધકર જાલીકા નીસાના બનાતા ચકાત હય કે નવાજકે ચંદ સરદાર નવાબશે ખીલકર નવાબકે કાથસે મારે જતે, દરાર દીનકાકુ લવાઈ જકાજ પર આતા હય જોર હસીનકો જકાજ પ ત્યાર કરકે લેજતા હય નવાજ વજેરાહેરાન રહેજતે હય
અંક દુસરા

પ્રવેશ ૯—નાજનીન હસીનકી માકમે એકસરકે દબેર દીન ડાકુ આકર, હસીનકી આનેકી ખખઃ નાજનીનકો છુનાતા હય નાજનીન નુલ હોળતા હય,

પ્રવેશ ૧૦—હસીન હોસમે આપા હય જોર નાજનીનકે શીરાકમે દરખત્રોકે પતે પતે પર નાજનીનકા નાચ લીજતા હય નાજનીન વેલ બઝલકર આતી હય જોર અપની મહોબતકા ખન્ટેહોલ લેતી હય જોર અપને સાચ અપને મકાન પર લેજતી હય,

પ્રવેશ ૧૧—નાજનીન હસીનકો નાય તમાસાસે ખુલ કરતી હય જોર શીર બહેર હોળતી હય જોર દોને ખુશી ખુશી ખીલતે હય દીબેર દીન ડાકુ જોર હસીકી જોરતકા આના, જોર હસીન જોર નાજનીનકે મી-જીવકા મુખકે નુકડેવડ નવાજકે જાણતા જોર સખકો ગીરકતાર કરેતા

પ્રવેશ ૧૨—સાકાબજા મમખવાર અપને આપકી બદ ચલનીકી ખખર પાકર અપની કમીકે સાચ હસીકી તલાચકે લીધે જતા હય,

પ્રવેશ ૫—જાગે માટે મોકલે હર તરફ ઓર બનતુ હાંડવામાં

આંદકે તરફ દાર હોળતા હય ઓર આંદકે સાથે જુન બનતર જમરે જરતી હાંડેખાંસે ચકારીકો તલાક ફાંલજાતે હે ઓર આંદકે કુટે કે સુતારીકે તલાકનામા લીંગા જાત્રા હય આંદકે ઓર ચકારી ખુર હોળતા હય
પ્રવેશ ૬—નવાખ અપને દરખારમે છકસર કરતા હય કે મે નાજનીન
મે તરફે અપની ગા કુક બનાવુંગા દરમારી લોગ હાંમે હા મીલાને દે
હસીન વખેરે તમામ ગીરફતાર હાજર કીયે જાતે હય ઓર હર એકમે
પુજાગાતા હય મગર કોઇ ઉસકી અતાવત અખત્યા નહી કરતા નવાખ
કુકમે જતા હયકે સખકો નોપસે ઉડાદીયે જાયે ધનનેમે સીપાડા આકર એક
નજુમીકી અખર નવાખકો દેવાહય સાહજહા ગમખવાર નજુમી મનાર આના
હય ઓર નાજનીનકીરીહાકી અખત કહેતાતય મગર નવાખ ધ-દાર કરતા
હય નજુમી જમરેજરતી નાજનીનકે હોડાના ગહાતાહય નવાખ ગુમેહાકર
નજુમી પર વાર કરના આહતા હય નજુમી બનાવુતા સાહજહા ગમખવાર
જાહેર હોળતા હય નવાખ અપની વહુ ગેરોકે દેખકર ઘર આંદા હોળનાહય
આંક તીસરા

પ્રવેશ ૭—કલ ગદા મે તમામ મુજરીમ તોપકે સામને ખડે કીયે
જાતે હય સાહજહા ગમખવાર આતા હય ઓર નવાખકે તરફસે તમામ
મુજરી મોકો હોડ દેનેકા નકલી છુકનામા જલ્લાદોકે દીખાકર સખકા
હોડા લેળતા હય ઓર જહાજ પર સવાર હોકર મીસરકે તરફ રવાના
કોતા હય નવાખ આકર જલ્લાદો પુજાતા હય કે મુજરીમ મારે જય
એક કહેતા હયકે આપકે છુકમનામાકે માફીક વે હોડ દીયે ગયે જલ્લાદ
જય જુદમમે કલમ કીયે જાના હય નવાખ જહાજકે મીસરકી તરફ જા-
નેકી અખર પાકર ગોદીની તરફ જતી હય,

પ્રવેશ ૮—હસીન વખેરકા જહાજ રવાના હોળતા હય નવાખ
ખુર જી દેખ લેકુ જહાજ પર રવાર હો ઉસકે પીકે રવાના કોતા હય

પ્રવેશ ૯—હસીન નાજનીન ઓર દોરે દીલગુ મીસરમે પહેચતેકે એક
અપસરકેકો અજનબી દેખ રેખીસરવાં જાનેકા સાખ પુજાતાકે ઓર પા-
કેગો માંગનાહય મગર પસપોઈના પાકર જાહેરકોમાહયાકે અપસરવાં હય

(૫)

પ્રવેશ ૪—ખાદશાહ મીસરકે દરબારમે સખ જાહેર હોજાતા હય
હમીન ખાદશાહકા લડકા સાનધ હે.તા હય ઓર નાજનીન વજરકી લડકા
માખીન હતી હે, યાહ ખાવગત તન્હ સે એક દુકમનામા શાર મીસર-
કા આતા હય કે મેરા બેટા ગમખાર એક ગુલામ ઓર કનીઝ યાર
હમીન ઓર નાજનીનકા બગાફર આપકી સરહદમે પહોચ ગયા હે હ
અંકો બેજદા નહીનો જગડે લીયે તૈયાર હોજાવ,

પ્રવેશ ૫—ચાહ ચકોરીકો પાગનેકી ખુશીમે જલસા ખેતા હય જી
ન.સે નાચ જ મ હોતા હય,

પ્રવેશ ૬—સમુદય પર શાહ ખામલ ઓર શાહ મીસરકે જંગી જાલ
બેકા મુખાલસા હોતા હય અર જગ હોતી હય,

પ્રવેશ ૭—લગડે મા પતીરાકો બેકર આતા હય કે મુજબે દરબારકે
તલનાક મા લીમ ત્યા ચાંદ પુલીયકો કય લાલચ ફેકર ગાંઠ બેતા હય
મીનજા પક આતા હય ઓમ તલ્લાક નામે કે મુચાફીક લગડેખાકા
જી તાપદ દેતા હય ઓર ઓર ચકોરી ઓર ચા કી સદી કરદેતા હય,

પ્રવેશ ૮—સાહ મીસરકે દરબારમે હસીના ઓર નાજનીનકી સા,



અસ્મતકી દેવી,

નાટકના ગાયનો,

સાહેલીયાં પ્રાર્થના ૧.

તુ કરીમ તું રહીમ તેરી સીક્ત કરે નો બયાં—

તેરાહીનુર હર જરદેમે હે અયા—તુ કરીમ,

જળ જહાં નાખુથા મોબુદ હાં તુંહી તો થાં

નકલ હસ્તીકા નીશા ઐ બેનાશા તુંહી તો થા,

બના દીલમે કોન હય તેરે સીવ યે મસકીન ગુન્હે.

બસમેલી તેરા મકાં હય ઇસમેલા તુંહી—મકીન.

તેરા નુર હર જરદેમે હય અયા

બાગો બાડી ફુલવારી ક્યારી ક્યારી ન્યારી સારી કુદરતકી હે

ન્યારી સારી ફૂલે ફૂલે ડાલી—તેર વારી તેરે વારી—તુ કરીમ

સાહેલીયાં ૨

મયકે મહેશીલમે ગુરાબુ ગુલાબકી—હોસુરા ૧ હાથોમે,

મય નાબકી પ્રીર બિમ જે હો બેશ સાળાબકી —મહે

ચલે રંગીલા બમ જસ્ન રહે મદામ મેં 'તુ તો ચખામો

મે લાક્ષ્મી—ન રોક હાથકો સાકા ગીરે તો ગીરને દે

બવકતા બમ રહે મોજન શરાબ રહે,

રખી રહેગીને સાગરમે—બક મગાહોગી,

યે મય હય ઇસકા ચલતા હુઆ હીસાબ રહે,

રંગહો રંગહા દીલમે ઉમંગહો દુર હો ગમ સલી—બોતલ.

ખુલીદેશનાબકી—મયકે.

(૭)

ચકોરી કોમીક,

૩

મેરે જોળનપે છાપ્ર ખહાર હય મેરે અખર નહી ચે કટાર હય
દેખો લોગો સીનેપે ચેટા અનાર હે મેરે,
ચાંદ ખારેપે જાન નીસાર હય-ખીના દેખેતો દીલ બેકસાર હય
હારે તેરી કુરકતને હય અય ચાંદ સતાયા મુઝકો

નકખીજલવા,

ફકસાર દીખાયા હમકો-સરજતે વરલ નઈડરોજ પીલાયા
હમકો-હય અફસોસ ગહેસે ન લગાયા હમકો—

ચાલ ચલુન્ગી જોળના નીખારકે મેરે આશક હુએ બે મુમાર, હય

મીરજ

૪

પૈસે પૈસે પૈસેડી બહાર જારી આજ ચાર ઇસ જહાંમે,
જાંગી હો ચમાર જો બસ રહે માલદાર બસ જોહી હય નામદાર,
ચોર આલાહ ખાનદાનમે-પૈસે આતે હી
વહુ સે ઇસ મહાનમે ચારચાંદ લગલયે જગે સાનમે,
પૈસે પૈસે પૈસેકી.

ચાંદ ચકોરી.

૫

જુલ્હે કાલી કાલી જૈસે આંખ મતવાલી

કમર ફૂલ લયકે જૈસે કેલોહીકાલી,

અખર કટારી સીનેપે ખંજર ચલાવે તીરછી નજરીયાં

દીલકો જખમી બનાવે—

ચાંદસે ચહુરા જખસે ચાંદને દેખા ચાંદકો ફલકપે જખસે માંદી દેખ
આખ મતવાલી જૈસે મહી હે ખાલો-બુલરે—

(૮)

હસીન,

૬

જાતાહું સોળસેમેં દીલ આઝારકી તરફ.
 યે જાન હુંગા કુચે દીલદારકી તરફ,
 સોખાર છસકે હાથસે મરમરકે બચાહું—
 જાતાહું ઉસી સોખ સીતમગારકી તરફ
 નીઠલાહ આજ ઘરસે વેા ગારત ગરજહાં
 ગુલશા સુનાઈ દેતાહે ખાન્તરરી તરફ
 મરતાહું ઉસ અદાપે કેવેા વખત ગુફતગું,
 મુંદેર ખેઠનાતેરા દીવારકી તરફ,
 રહેમતકો તેરે આજઓ મરનેકા સોઝહે,
 ગરહ ન ગુકાયે જાતા હય તલવારકી તરફ,

જેખન ઓર સાહેલીયાં— ૭

આવો ખ્યારી દેખો ગુલકારી ફૂલોકી ક્યારી આવો,
 ખાદે ખહારી સખવો— બુલબુલ ગુલસંનને મીત્રે,
 ખ્યારી મીત્રે ખ્યારા મીલે

હરયાલી હરયાલી હે (૨) આવો ખ્યારી,

જેખન ઓર સાહેલીયાં— ૮

ખ્યારી ન દો હમે ગાલી-તુહે નાજે પાલી
 તુહે ફુલન કીસી ડાલીરે-છેડ છાડકર જાકે હુડો.
 ઓર કોઈ મતવાલીરે-તુહે નાજે પાલી,
 છેડ જે કયસી નીકાલી-આફતમે કયસી ડાલી,

(૯)

આઈ બકી મુજે બાતોમે બહેલાને વાલી હાં હાં
બહેલાને વાલી નખરે દીખલાને વાલી-ચાલોમે.
લાને વાલી તુ કુલોકી ડાલો;

નાજનીન—

૬

મોલા તું બેન્યાજ ખ્યારા હરદંમ સાજ.
જગત જીત નીત હે સરકરાજ-તુહી બન્દાનીવાજ,
તુમકો હય જેબા નાજરાજ-હે દાતામંન બાતા,
તુ ખ્યારા હય ન્યારા હય ન્યારા આલમ કુદરત. મુમરત હાં

નાજનીન—

૧૦

યે હસ્તી એક દરીયાહે જીસે હરદંમ રવાનીહે,
કળીતી ફલી કળી પીરી કળી અહેદે જવાની હે
યે હુસ્ન વો ઇશકોરોબ કક્ત કીસ્સા કહાની હે,
યે દુનીયા ઓર ઉસકા એશ એ નુદાન ફાની હે—
સમજના ઝયેરકી ઇજતકો અપની માં બહેન જેસી,
યે ઇનસાની અસાલત હે સરાફતકી નીશાની હય-
ઇમાનતમે ખ્યાનતહો કયા મતતક નહી મુમકીન,
યે અસમત ઝયેરકી હય મેરી ઇસપર પાસખાની હય,
નહી હય દીલ લગાનેકી જગાહ આબાહ યે દુનીયાં
જીસે સમજાહે તુમને બજમે ઇસરત બજમે ફાની હે.

હસીન—

૧૧

અબતો દર બંધ કોયે જાતે હે જીન્દાનેકે,
તાક સીકવે ન સહે આજ વો દીવાનેકો,

(૧૦)

ન તડપનેકી ઇમજત હય ન ફરીયાદકી હય,
 મોમયે પરતફીયે જાતેહૈ મસ્તાનોકે,
 કલમા પઢતેહૈ વતનકાયે સહા જાનો દીલ,
 સારી બસ્તીમે યે દો ઘર હય મુસલમાનોકે—
 હમને વો જામ પીયા જુસને મીટાદી હય ખુદી,
 તજ કરે છોડ દીયે હૈ શૌકસે મય ખાનોકે,
 જમઘટા રુબકો સરેશમા ને દેખા અકબર,
 સુખોકો ૦ જમમે પર ઉડનેથે પરખાનોકે,

કેામીક કેાસં—

૧૨

આવો મીલકે મુખાંક બાહ કહે ૫ દુહા દુહાંન,
 સજી શાહર હૈ હમ સળ તાલી બજાયેગે
 ચાંગ-મીરઠંગ મુનાયેંગે હીલમીલ મંગલ ગાનેંગે,
 બાહ હા હા હા હા મેજર લેકર શાહ હુવા મૈતો ખીલ,
 હુલહી બરખાદ હુ મેરા ઉજટા ચમન આબાદ હુવા,
 નાશાદ હુવા નાશાદ હુવા બસ હાય હાય હાય હાય—
 મે બરખાદ હુવા આહ હા હા હા ચલોં ઓર કોઈ,
 તદબોર કરે ઓર ચકારીકો લેકર મહાંસે ચલે,
 પ્રીર ઘેર વતનમે જોયેગે ઓર વહાં નીકા પઢાયેગે.
 દીન રાત મજે ઉડાયેંગે આહા હા હા હા—

કોપ—૨

નાજનીન

૧

૮. દીલમે લાખ હવરતે યે કહ નહીં સકતે

(૧૧)

કહે બગેર લી ઉસકોતો રહે નહીં સકતે,
 નજરીયા કાહે મોસે પ્રીરી પ્યારે સાંવરીયા મોરેરે-
 પ્યારે પીહરવામોરે નજરીયાં મારી-મોહે નયનનકી;
 કટારી જીયા હીયામે લગી આનકારી-તારે ગીન ગીનકે,
 રતીયાં ગુજરી મનકી આસજીકો દુખાત આવો પાસ મોરે,
 શામ-નજરીયાં

નાજનીન

૨

મીલે દીલબર મુજકો દીલઆરા ના દોઝપે મ. ગાની,
 હો ગયે શાદમાની દીઝકો હો ગયે શાદમાના--તેરી,
 આદાપે બદનનીસારે ગંગોર દુનગી કુરખાન-મેહરખાન,
 અયજીશાન પ્યારે હરીન બાલ ધુંધરસે મતવારી,
 આખે બમે તોરી અબડસી કમાન મય હુન્ખાન વારમાન પ્યારે
 હશીન તોપે--

હસીન--

૩

કાનલ ન મુઝે છોડ તુ બીગાના સમન કર,
 સીર દુનગા તુઝે આજમે નજરાના સમજકર,
 આબાવ મેરે પાસજો તુમ સુરતે વહેતી ઇલખમ ન દેગા
 કોઈ મસ્તાના સમજકર,
 કાબા હોયા બુતખાના સો મસ્જદહાંયા મદર કરતા હું મે
 સીજદે દરેબના ના સમજકર
 યે હાલ તેરે ઇશકમે રહેમતકા હુવા હે,
 હસ્તા હૈ જમાના ઇચ્છે દીવાના સમજકર,

સાહેલીયાં

૪

ગાયે ખુશીને નાય સખી કરેા મીલ સખીયાં રંગ રલીયાં
 ખ્યારીજના હૈ સોહના સમાન હય ખ્યારા ખ્યારા-કયા,
 આલી આજહી ઇસ દીલકો ખીલી સગરી મહેકતી,
 ખ્યારી સખી-અદાયે ખ્યારી દીખાયેન્ગે અદાસે,
 દીલકો ચુરાયેન્ગે હમરો પ્રીતને જગાયેન્ગે,
 કુસ્તા અખરકા માગેના પાની મહેફીલ હય તુરાની,
 અદાસે લોભાતી થલી કામની ગીરબદોનેનાં ખ્યારા,
 લાગે ગારે જોખના બહારજો દેખો જરા ગર જમન હોવે,
 હમ ગાવે ખુશીના ગાના

હસીન-નાજનીન-

૫

આખ વો હય છરમે હરદમ સુરત જનાના રહે-
 દીલ હય વો જો યાર કે જલવેકા કાશાના રહે,
 ઇસ્ક મે કુછ નામ કરના હો છસે વોયે કરે
 ખુશહો રારે બ બહેરમે દીવાના રહે,
 દીલખાની ગાહે નાજ તોરી પીયારી જલ બલીયાં,
 મન હરવા લુભાવ જનો છગર પીયારી તોરી, બતીયાં,
 એસા મોહલકા પાયા તોરા જાતે જનીયાં,
 દેખા બાગે જહાંમે દોઇ નહી ઇસમે તોરા રાની દીલ,

મમખખાર-ગુલખર—

૧

ચલો ચલકે પ્યારે સમજાયે જોર જુલમસે સળકે બચાયે
 વો કાતીલકે-વો બલીમકે કીચી જતવસે રાહા નેક પર ભાયે,
 સાથ ચલુંગી ઉસસે લડુંગી 'ભી હુ' તૈયાર-નજુમી બનકર,
 લેશ બહજકર ચલે ઉસે ધમ કાયે, જોર સમજાયે-ચલો ચલકે,

ચાંદ ચકોરી—

૨

ઉડાહું લેકગે હંડીયા સળખ હિલે બહાનેકે,
 વો કુત્તા આવેગા દરપર પડા બડીયાર ખાનેકે,
 હંડે તુજપર શીલં અપની બનરે,
 બડા અહેસાંન તુમહારા ચે મુજપર હો બાયે,
 ચલકે શાદિ રચાયે-જો પુશીયાં મનાયે—
 વાંદે મંનરે દિનચે ચાહતા હે મુજકો ચકોરી મીલે
 ખચો પેસા તો બહલા ચકોરી મીલે પ્યારે ચાંદરે,

ચાંદ ચકોરી—

૩

હંદ મોનીયાદે દાને ડિગ ડીગ ગીરપેનગે,
 અજ દી રાત ન છેલી મહે દીવાસે હાથ જોડલી,
 અદનુ ચકોરી મીલે ગહા લંગડેદા નાથ હો ગયા,
 ધરકદે કાલીજ વીચ પડકે અહ જેરા પાસ હો ગયા,
 કીંગીયા રૂમાલ રૂમાલ રાહે રાહે અનવાલીમે,
 નવીયાં ચકાપયાં જુડીયાં હાથે લે નવારી બેરીયા

પટાખાળનં—

૪

હમારા બાલા જોખન દેખો તારો મારો ન નયનાં
 હમારી કોલી છાતી ઈન બાતોસે ડરતીહે,
 વાહ અલ્લાહ હમારા નેના નાળુક લોલા બાલા,
 નાબેક પાલા હમારી કોલી છાતી
 હબોરો મરતેહે લોગ ઈશ હમકપર,
 પ્રીદા હોતે હે તેગકી અમક પર,
 કશોડાને જાપી મંદા એ ચેહરેકે હલક પર,
 બાતોકી રગડકર આખર રહતે હે,

સખ—

૫

ચલો દાસ્તા કરે બયા પુરમલા લખસ્તા હાલ,
 ક્યો કુઅલ-સખત ઇન્તજારયા દિલ એ કરારયા-વતપકે લીયે મેરા
 શુક ખતસે હય આકેન ડરીયાં કયા કયા ગુજરી હ-એ મુસ્લીખત
 કયા કયા પરી હમ અખ પર આફતયે જોર પરી આફત હમપર

હસીન—

૬

હોશકર હોશ હસીન નાલાયક ફરીયાદ ન કર,
 ગીલા જવર ન કર રીકવાયે બેદાદ ન કર,
 તું નિમક પાસ નહી વો નહી નીમક પાસતો હું,
 બૂલ બા અખલે સલી કહીં થાદ ન કર,
 ગુરે હમાંએ કુંદા કુંદી જુલમતો સખલ,
 અખલ બામ છાદગી જરખાદ ન કર.

(૧૫)

કોણ હે શાને તેરી ખૂન ઈમા દર્પણ,

શુક કર થામ હે દીલ બિચકો તું નાશાદ ન કર,

નાજનીન—

૭

નેકકો રાહત નહીં એ બી ખુદાકી શાન હે,
મુલેહ ને દર્દ દીલમેં સરેવસર ધનસાન હે,
આજકોખીયતકે શુભશાનમે ખીજકા દોર હે
ને હે અપને વખતકા ફરજીન હા માલ હે;
અદગી પર ગોર કર દર્પન ખના અપના ચલન,
ચંદ દિનકે વાસતે પ્હા આયા ધનસાનહે,

પહેલા અંકનું ૯ મું ગાયન;

નાજનીન.

કહો જન્નતમે તુએ ચા કહું શુભજારે વતન,
તુડીં હે અંજબી મેરી પુંડી દીલદારે વતન,
વો બી આ વખત કે હાસલથી તેરી દેહ તુએ,
તેરી આગોશમે રહેવા ચા મે કુશીયારે વતન,
તેરેથી નામસે દીલસાહકે દર્પનકા ચદા,
તુંડી કમ દર્દ હે તુંડી હે મદદ ચારે વતનકા

કોઈ સતાયે મુજે મેં સતા નહીં શકતા,
જળમાં પર ચીરફ રીઠાવત લી જા નહીં શકતા.
મુજે તો કામ હે હરખખત વક્ષસે સાલગ્ય,
છીસીકે છુન્નમે મેં શીર મુજા નહીં અપ્તા,
અબકે વાસ્તે હરદમ તૈયાર હું.
મંગર ખતા હે મરી . . . તા નહીં સકતા,
મુજે આચીર ઠરે હાથ કે બચીર કરે,
મીટાકે મુજકો વો ખુશીયાં મના નહીં સકતા,
ચરા ગયે કામ જે રાશન હે દીલમે આવે કર્પન.
હિએ હવાકા ફીરસ્તા પુઆ નહીં શકતા,

समाप्त.

નોંધ:—જમ દીતાબપર માલીક મનેજર ઠપપીકે
જામકી મકોર ન કોળી નો માલ
મશરૂકા જામલ જામલ

